

give Afkald paa meget af det, som har Betydning for et Menneskes Velbefindende og Udvikling. Sømanden er saaledes afskaaret fra sit Hjem og fra direkte daglig Kontakt med Familie og Venner. Ligeledes er han i stor Udstrækning udelukket fra de fleste af de Kulturgoder og fra den Adgang til Uddannelse, Sport, Adspredelser o. s. v., der i vore Dage staaar aaben for enhver Borger, og han vil paa Grund af sit Fravær fra Landet ofte være afskaaret fra i samme Grad som andre Borgere at udnytte de Goder, som Lovgivningen paa mangfoldige Omraader — f. Eks. Sociallovgivningen — byder paa til Trods for, at han almindeligvis gennem Skatte- og Kontingentbetalinger yder Bidrag hertil.

Idet man i det hele kan tiltræde de af Udvalget fremførte Synspunkter, og under Hensyn til Velfærdsarbejdets Udvikling i de andre skandinaviske Lande, har man udarbejdet nærværende Lovforslag, der i Hovedsagen er identisk med det af Udvalget udarbejdede Lovudkast.

Til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal iøvrigt knyttes følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Da det ikke vil være muligt at give en udtømmende Udredning af de Opgaver, Velfærdsraadet vil kunne komme til at beskæftige sig med, og da det paa den anden Side ej heller er fundet ønskeligt at sætte for snævre Grænser for Raadets Virksomhed, har man valgt den Formulering, at Raadet i det hele vil have at varetage og fremme saadanne Foranstaltninger, som maa skønnes formaalstjenlige og ønskelige. Blandt de Opgaver, Velfærdsraadet vil blive stillet overfor, maa i første Række nævnes Ydelsen af Støtte til Oprettelse og Drift i større Havnebyer i Ind- og Udland af gode Sømandshoteller eller Sømandshjem, Indretning af Klublokaler og Læsestuer for Søfarende, samt Tilvejebringelse af Foranstaltninger, der giver de Søfarende Mulighed for at udøve Idræt under Ophold i Havn. Det fremhæves specielt, at Raadet vil have til Opgave at fremme saadanne Foranstaltninger, som er nødvendige til Opfyldelse af de Henstillinger, der indeholdes i den af den XXI. internationale Arbejdskonference i 1936 vedtagne Rekommendation angaaende Søfolks Velfærd i Havn. I denne gives der blandt andet Anvisning paa en lang Række Beskyttelsesforanstaltninger for Søfarende, f. Eks. med Hensyn til Salg af berusende Drikke og narkotiske Midler, Kontrol med uønskede Personers Adgang til Havneomraader og Skibe, Afspærringsforanstaltninger og Belysning i

Havneomraaderne og forskellige Foranstaltninger til Forebyggelse af Sygdomme etc.

Det maa anses for paakrævet, at Raadet har Adgang til selvstændigt at forhandle med andre Myndigheder, naar dette viser sig nødvendigt. Raadet bliver herved mere handlekraftigt, ligesom der ved en saadan direkte Kontakt spares Tid.

Endelig har man fundet det naturligt at præcisere, at Velfærdsraadet er et raadgivende Organ for Handelsministeren i alle Spørgsmaal vedrørende Søfolks Velfærd under Ophold i Havn.

Til § 2.

Under Hensyn til den ret betydelige aarlige Ydelse, der kommer til at paahvile Staten ved Gennemførelsen af den foreslaaede Ordning, jfr. ogsaa Bemærkningerne nedenfor til § 3, er det fundet naturligt og i Overensstemmelse med Praksis i lignende Tilfælde, at Ministeren udnævner Raadets Formand.

Med Hensyn til Raadets Sammensætning iøvrigt er det forudsat, at alle interesserede Organisationer og Foreninger saavidt muligt faar Adgang til at være repræsenteret. Da Raadet herefter vil blive forholdsvis stort, er det Tanken at nedsætte et snævrere Forretningsudvalg til Varetagelse af de løbende Forretninger.

Til § 3.

I Norge er der oprettet en særlig Velfærdsfond med en Grundkapital paa 10 Mill. Kr. Til denne Fond ydes endvidere et Bidrag paa 2,40 Kr. pr. Maaned for hver sygeforsikret Sømand om Bord i norsk Skib. Beløbet fordeles med 60 Øre paa Sømanden, 60 Øre paa Rederen og 120 Øre paa Staten.

I Sverige er der i en under 15. April 1947 af „1946 års sjømanskommitte“ afgivet Betænkning foreslaaet Oprettelse af en Fond paa 8 Mill. Kr. til Anvendelse til Velfærdsarbejde indenfor et Tidsrum af 5 Aar.

Disse Grundkapitaler i Norge og Sverige er tilvejebragt ved Hjælp af visse under Krigen opsparerede Midler, til hvilke der ikke her i Landet findes noget tilsvarende.

Selv om man maatte anse det for ønskeligt, at der ogsaa her i Landet blev tilvejebragt en saadan Grundfond, har man under Hensyn til, at en saadan Kapital her i Landet kun vilde kunne tilvejebringes ved direkte Tilskud af Statsmidler, ikke ment at burde gaa videre end det foreliggende Forslag, hvorefter Staten jævnsides med Rederne og de Søfarende yder et aarligt Beløb paa samme Maade, som det er Til-